

Брана с. ж. защита: Свято гуржале въ бранѣ нѣмахми Чѣкаше безуржаны насъ смъртъ! *Гл. 38.*

Браница с. ж. стадо (*син. сюрія*): Браничара (железинъ) тръбува да сбере браница-та отъ селяны. *Л. Д. 1873 р. 181.*

Браничаръ с. м. прасолъ (*син. железинъ*): За това има други хора-браничари, кои-то ходять отъ село въ село та бержтъ овце, говеда и набирать цѣлж браница (сюрія) па ги карать въ Цариградъ. *Л. Д. 1873 р. 185.*

Бранище с. с. роца (*син. кория*): Българско прохладѣтъ пространни бранища (кории) и много дѣбрави (орманлъци). *Л. Д. 1871 р. 161.* Цали бранища (курни) може да види чловѣкъ отъ круши и ябълки увиснѣли отъ плодъ! *Иж. 62.* Въ България, прѣдъ врѣха, сѣяли и бранища (курни) отъ разны потребности дървета, нѣ сега рядко сѣять. *ib. 64.* Срѣдъ гора бѣ високое бърдо Разтворена на върха пѣлѣнка Бранище сходно юнакомъ твърдо С глестъ укрѣжено бѣ дѣбравка. *Гл. 21.* Отъ тукъ са виждаше на долу селското бранище (курія), на коя зеленитѣ и листе още нѣкакъ не повредени дѣщека са отдалечъ. *Зк. 206.*

Бранко (*собств. имя муж.*) младо деверче. *Ч. 338.*

Бранъ с. м. хлябъ, сильная волна: Бранъ сѣ дига више до небеси, Отъ дно морско сѣ види до пеколи. *М. 55.* Некога една жена напашна чунъ со сицжимъ, вярза на край-отъ железо, и поиде стрѣхъ езеро, да го измерить. Но тога сѣ кренаха високи бранови, кои безъ малу ке ж потопеха. *М. р. 527.* Стария со ббли бради не можѣтъ да сѣ стигнѣтъ (бранови), т. е., бѣлобородые старики другъ друга не догонять (*волны*). *М. р. 531. (лат.).*

Браня с. ж. топа: Когато веке спичко приготвятъ и уредѣтъ, тръгнувать една браня момы съ „пеперуга-та“ низъ село изъ коща въ коща да пѣять и да просать жито, боръ и пр. *Ч. 113.*

Бранж м. дл. защищаю, отказываю, препятствую: Неколку люгѣ сѣ хващастъ за поясъ на танецъ подъ еденъ главникъ, кои ги бранить; а други надворъ отъ танец-отъ идать околу нимъ за да грабеть робѣ. *М. р. 525.* Заводе стадо калешо, Триста го дуни бранеха, Неможеха да и добранать, Още триста придойдоха. *ib. 205.* Господи брани отъ голи Дебрани. *ib. р. 530. (посл.).* Самси ми господѣ напрати До два ангели хвѣркати—Призрѣла бихъ на бога, Отъ бога не бихъ бранила. *З. 356.* Димникъ е довольно извышенъ отъ покрива, и на върха му смѣ поставени четиры каменни стѣлчета, врѣху коихъ е положена плоча да брани дъждъ, да не каия на огнище. *Иж. 32.*